

[Brusvang.]

stisk som hr. Glistrup i vurderingen af denne vanskelighed.

Men der er en anden ting, jeg er bange for, og det er dette: nu står vi her og skal ligesom sælge en samlet pakke af løsninger til lønmodtagere og andre i dette land, og for at få dem til at acceptere det og forstå nødvendigheden af det, fremstiller vi det for dem på en sådan måde, at nu har de næsten en slags garanti for, at priserne ikke stiger. Men jeg har mine store tvivl, om det er muligt overhovedet at administrere den lovbestemmelse om en fastlåsning af den absolutte bruttoavance. All right, det er en af de vanskeligheder, som vi må se på, men vi må ikke stikke folk blår i øjnene på det punkt. Jeg er altså meget betænkelig med hensyn til forslagets effekt.

Dernæst kommer et tredje hensyn. Når man taler om avancer og fastlåsning af avancer, er det jo ikke alene for store virksomheder, det er også for små virksomheder, det er også for mindre erhvervsdrivende, og jeg må tilstå, at centrum-demokraterne har den opfattelse, at mange mindre erhvervsdrivende i dag er temmelig hårdt ramt i forvejen. For at sige det på en måde, så alle kan forstå det: det er min opfattelse, at nok er der mange lønmodtagere af de lavtlønnede, der er dårligt stillede, og som man kunne ønske blev bedre stillede, men skal man se på, hvem der sover roligst om natten, så tror jeg, at mangan en lønmodtager sover roligere end den mindre erhvervsdrivende, som har en lang række spekulationer, og hvis indtægt ofte ligger væsentligt under, hvad en faguddannet arbejder er i stand til at tjene.

Jeg vil endelig gerne gøre en speciel bemærkning til hr. Glistrup, når hr. Glistrup her på ny fremkommer med sit forslag om, at nu skal vi gøre en indsats for at få hævet bundfradraget. Jeg er ikke uenig med hr. Glistrup i, at det er en god ting, om vi kan få hævet dette bundfradrag; det ville have en lang række positive virkninger, som vi alle kender.

Men vi ved også, at dengang vi i sin tid med forhenværende finansminister Anders Andersen førte forhandlingerne herom, var det hovedproblem, vi stødte på, at når vi hævede bundgrænsen, futede der populært

sagt 1 mia. kr. ud af statskassen, hver gang vi hævede bundgrænsen med 1.000 kr., og det vil altså sige, at hovedproblemet var, at marginalskatteprocenten blev meget høj, når vi hævede bundgrænsen højt op. Og dette at have en høj marginalskatteprocent er selvfølgelig noget overordentlig belastende for lønmodtagerne, ikke mindst når de står i en situation med stigende indtægter. Men går vi nu ind i en fase, hvor man ved hjælp af dette lovforslag har sikret en mere stabil udvikling i 1975 og 1976, så gør det ikke så meget, at marginalskatteprocenten bliver noget højere, og det vil altså sige, at vi nu måske kan se mere positivt på, når dette kompleks er gennemført, da at udfolde bestræbelser for at få hævet bundfradraget, da det vitterligt ville give en række fordele.

Endelig denne bemærkning: statsministeren har i sit indlæg understreget, at det er nødvendigt, at den sociale balance fastholdes, således at forstå, at hvis lønmodtagerne bringes til at acceptere, at stigningerne bliver meget minimale og først og fremmest kommer de lavtlønnede til gode, kan vi ikke bagefter slå denne sociale balance totalt i stykker ved på finansloven fuldt ud at gennemføre de besparelser, som vi havde besluttet os til, eller som i hvert fald en række partier havde besluttet sig til i september måned 1974, i en helt anden situation, i en situation, hvor vi ikke havde den arbejdsløshed, vi har i dag. Det er også derfor, centrum-demokraterne ved flere lejligheder i den seneste tid har understreget, at nok er der ikke tale om, at vi kaster spareforliget af september 1974 i papirkurven — vi har sagt til vore tidligere forligspartnere: dette må stadig væk være udgangspunktet og grundlaget for en forhandling — men der er visse punkter i dette spareforlig, spørgsmålet om børnetilskud, spørgsmålet om medicintilskud og mejeritilskud, hvor der måske ikke er det samme behov for en drastisk nedskæring, som der var i september 1974. Dette gælder naturligvis ikke mindst, hvis vi nu får gennemført dette lovgivningskompleks, hvor der så må være en sammenhæng mellem kompleksets indhold og de besparelser, vi til sin tid aftaler på finansloven.

Med hensyn til en sammenkædning af disse problemstillinger vil jeg på centrum-demokraternes vegne udtale betænkelighed.